

Caracterizarea personajului Emilia Rachitaru din opera Patul lui Procust scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Personaj secundar, static, unidimensional.

Modalitati de caracterizare:

• caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje; autocaracterizarea;

• caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin comentariul naratorial; prin mediul in care traieste.

Emilia se construiește în paginile romanului din viziunile subiective ale lui Ladima și Fred Vasilescu. E evidentă lipsa virtuților ei rationale sau afective.

Actrita fără talent. Stărneste - s-ar putea afirma - o pasiune mistuitoare în sufletul lui G.D. Ladima, care o divinizează, o fetișizează, punându-i la picioare întreaga lui existență. Dar viața de sfântă aureolată a Emiliei, așa cum este văzută și închipuită la început de Ladima, se combină foarte adesea cu cealaltă viață, de cocota de lux.

Talentul ei actoricesc este discutabil; lui Gedeam îi stărneste accente imnice și este gata să-i atribuie calitățile ce ar încununa un geniu teatral. Naivitate sau automistificare? Pentru Fred talentul Emiliei rămâne o fantasmagorie, căci pe scenă este "dezastruoasă ca o bucatăreașă patetică".

De altfel, Emilia se construiește în paginile romanului din viziunile subiective ale lui Ladima și Fred Vasilescu. Și viziunile lor nu vor folosi nicicând același spot de lumină, deși, în finalul romanului, ei vor realiza racordarea - necesară - la misoginismul autorului. Gedeam o idolatrizează; Fred o judecă la rece (posedă și alte argumente), și o vede gravă și impozantă, o blondă spalacită, grasă și vulgără, cu veleități și sigură pe ea, dar altfel săracă cu duhul.

Nu știe să glumească sau glumeste vulgar, nu surade, fiind mereu de o gravitate prostescă, nu pricepe rolurile care îi se dau pentru că, în liniaritatea-i naivă, se pricepe, mai mult sau mai puțin, la un singur rol. Nu are, cum spune Fred (și uzam, deci, de viziunea unui narator implicat, nu de neacceptat), "niciuna din acele arme ale feminității menite să mascheze intenții materiale și să coloreze situații delicate". "Frumusețea-i caligrafică e uneori jignitoare. Are capul rotund de tot, cu parul pieptănat lipit, cu o frunte ca un fragment de sferă", "așa de limpede, de parcă niciunul dintre milioanele ei de stramosi n-a încrețit-o vreodată din cauza vreunui gând".